

Gezin: Story - Rojer

Datum: 22-08-2021

Gezin	Story - Rojer
Afgenomen door	Henk Wiersum
Aanwezig	Ouders, oma Janny, moeder van moeder, opa Richard, vader van moeder, moeder van vader, Nynke, tante van moeder, Minke, zus van moeder, Selwyn en Henriëtte, broer en schoonzus van moeder, Charlotte, pleegmoeder van Julius, Wiesje, pleegzorgwerker, Hedy Krebbers, jeugdbeschermer en aanmelder van JB Noord, Marco Rijsink, psychiater van moeder bij Fact / Lentis, Hanneke Goldsteen, gezinsbehandelaar van de Bouwplaats, Yvonne, gezinstrainer van de Stee, Henk Wiersum en Erna Brenkman, gezinshulpverleners van De Stee.
Afwezig	Vader en oma van vaderzijde komen later vanwege een file.
Datum	22-08-2021

Samenstelling van het gezin, zoals het deelneemt aan de behandeling:

--

Verblijfplaats van de kinderen:

Julius werd op 30 oktober 2020 in het gezin van zijn tante Minke opgevangen, omdat moeder met een IBS (?) in de GGZ werd opgenomen. Na een week werd hij opgevangen in het gezin van oom Selwyn en tante Henriëtte. Hier verbleef hij 7 maanden. Op 1 juni 2021 werd Julius in het huidige pleeggezin geplaatst.

Genogram

Ouders hebben elkaar op Curacao via een gezamenlijke kennis leren kennen.

Moeder heeft de namen van Julius bij zijn geboorte bedacht. Julius heette eerst Angelo. Moeder legt uit dat het een hormonale beslissing was. Op de vraag of vader het eens was met de deze keuze, zegt vader: "Nu wel".

Wie zijn betrokken (sociaal netwerk en hulpverlening):

- De familie van moeder (ouders, zussen, broer en schoonzus en tante Nynke)
- De familie van vader (moeder en tweelingbroer)
- Pleegouders van Julius
- JB Noord, jeugdbescherming
- Pleegzorg van het Leger des Heils
- Het FACT team van Lentis

Letsel/Schade (verleden):

Moeder vertelt dat zij sinds de zwangerschap van Julius last heeft van psychiatrische problematiek. Vanwege haar problematiek is moeder drie keer in de GGZ opgenomen geweest. Moeder staat niet achter de opnames. Na de opnames kreeg moeder ambulante hulp thuis, eerst van Spits, nu van het FACT team. Moeder kan zelf hulp inroepen wanneer zij hier behoefte aan

Wat zijn de krachten? Wat gaat goed:

Moeder gebruikt minder medicatie en zij voelt zich hierdoor beter. Moeder is rustiger en heeft het FACT niet hoeven bellen. De rechter heeft de het verzoek van Lentis om de zorgbeschikking te verlengen afgewezen, omdat moeder gemotiveerd is om haar medicatie te blijven gebruiken.

<p>heeft.</p> <p>De 1e opname was in 2015 en duurde drie maanden. Moeder verhuisde in die tijd van Amsterdam naar Groningen. Zij was boos omdat zij als verpleegkundige onterecht werd beschuldigd en haar huis was een zooi. Moeders familie maakte zich zorgen over moeder en dacht dat moeder in de war was. Dit maakte moeder nog bozer, waardoor zij de hulpverlening ging uitschelden.</p> <p>De 2e opname was in 2019. Julius was toen 3 maanden oud. Moeder was in die tijd erg moe en vroeg Lentis om hulp. Moeder wilde naar een Moeder Kind Huis. In plaats van hulp kwam de politie met de kindbescherming om half 4 's nachts. Er was geen contact met moeders familie. Julius was niet thuis, hij was bij een vriendin. Ook deze opname duurde 3 maanden</p> <p>De 3e opname was van 30 oktober 2020 tot eind januari 2021. Julius was toen 1 jaar en tien maanden. Moeder was het niet eens met de opname. Ik was misschien wel moe of boos geworden op mensen, maar ik had geen psychotische verschijnselen. Ik werd in een politiebusje gezet en afgevoerd. Er werd mij niets verteld. In de observatieruimte werd ik echt boos, omdat ik niet wist waar mijn kind was.</p> <p>De psychiater vertelt dat een ander team bij de opnames betrokken is geweest. Moeder was boos vanwege dingen uit het verleden en de rotzooi in haar huis. Moeder ging zorgzaam en liefdevol met Julius om.</p> <p>Vanwege moeders gedrevenheid uit de voorgeschiedenis, is er met medicatie gestart. Er werd tijdens de laatste (?) opname per direct met Centraline (antidepressiva) gestopt om te voorkomen dat moeder een manie zou kunnen ontwikkelen. De huidige medicatie heeft als vervelende bijwerking huidafwijkingen.</p> <p>Lentis heeft tot nu toe heel weinig contact met moeders familie gehad, omdat moeder niet wilde dat de psychiater contact met haar familie zou opnemen. Moeder was achterdochtig en bang dat haar familie misbruik van haar zou maken. Volgens moeder waren haar financiële problemen mede door haar familie veroorzaakt. Daarnaast was moeder heel bang voor de vader van Julius en heeft zij tijdelijk samen met Julius bij Nonaa verbleven.</p> <p>Moeder vult aan dat haar relatie met vader werd verbroken, omdat vader moeders leven regisseerde. Moeder werd samen met Julius is een instelling met mensen met een verstandelijke beperking en camera toezicht geplaatst. Moeder heeft een klacht bij de gemeente ingediend en deze verwees moeder naar Lentis. De psychiater die moeder tijdens haar laatste opname</p>	<p>De psychiaters van het FACT staat achter de aanmelding van moeder bij De Stee. Moeder is strijdvaardig en laat zich niet alles zeggen.</p> <p>Julius (2,5 jaar) wordt door de aanwezigen omschreven als een gezond, lief en vrolijk kind. Het is een echte jongen die van klimmen, fietsen en van dieren houdt. Hij is nieuwsgierig, lacht veel en houdt van grapjes. Julius is intelligent. Hij kan goed samenspelen en ook zichzelf goed vermaken. Julius heeft een grote spanningsboog en geniet van voorlezen., Julius kijkt eerst de kat uit de boom voordat hij contact met je maakt.</p> <p>De samenwerking van ouders met pleegouders is goed. Ook Selwyn heeft een positieve indruk van het pleeggezin.</p> <p>Selwyn: Moeder is ondanks haar problematiek altijd een goede moeder voor Julius geweest.</p>
--	---

behandelde, was onkundige en zij heeft moeder zwaar gedrogeerd waardoor zij niet meer kon lopen.

Over Julius:

Moeder: De zwangerschap van Julius was moeilijk. Moeder moest iedere dag overgeven. Er werd een anonieme melding gedaan, die bij moeder voor stress zorgde.

Moeder heeft Julius, toen zij moe was en bang werd dat zij uit balans zou raken, naar een vriendin gebracht. Ik kon in die tijd wel voor Julius zorgen. Ik ging mijn bed uit, wij gingen 3 keer per week zwemmen en ik speelde met hem. Ik heb hem niet verwaarloosd. Wel heb ik hem iets teveel zijn zin gegeven, omdat ik hem niet teleur wilde stellen

De psychiater vult aan dat de hulpverlening zich in die tijd richtte op het signaleringsplan en de dagstructuur. Hoe houd je de dagstructuur vast en blijf je zorgen voor je kind. Er waren periodes dat moeder heel gedreven en strijdbaar was en Julius probeerde te beschermen voor wat er om hem heen gebeurde.

Gevaar (de toekomst):

Wat zijn de signalen van veiligheid:

Voorspelbaarheid en weten wat er gaat gebeuren is voor Julius belangrijk om zich veilig te kunnen voelen.

Zorgen van nu:

De eerder gestelde diagnoses zijn volgens moeder niet (meer) aan de orde. Moeder heeft geen OCD meer, zij is niet meer uren aan het poetsen. De diagnoses Bipolaire stoornis en Autisme zijn gebaseerd op slechts 2 gesprekken. Moeder heeft raakvlakken die ook op andere dingen lijken. Als moeder druk is, kan zij manisch overkomen. Moeder houdt er niet van om in een drukke trein of bus te zitten, zij draagt dan oordopjes. Moeder heeft nooit manisch depressieve fases gehad. Er was altijd een aanleiding voor, zoals bijvoorbeeld een verhuizing.

Psychiater: Lentis heeft de rechter verzocht om de zorgbeschikking te verlengen. De rechtbank heeft het verzoek niet ingewilligd. Voorafgaand is er telefonisch contact met moeder en zus Minke geweest waarin verteld is over het dilemma van Lentis ten aanzien van het verzoek aan de rechtbank. Een verlenging zou aan de ene kant voor extra strijd met moeder zorgen (moeder is strijdvaardig en laat zich niet alles zeggen), aan de andere kant was de situatie wankel en wat als het traject van Beilen, om redenen buiten moeder om, niet van de grond zou komen?

Moeder kan zich dit telefoongesprek niet herinneren. Dat de psychiater achter het traject in Beilen staat en blij is dat moeder voor dit traject heeft gekozen en gemotiveerd is, staat haaks op wat haar eerder door Lentis is verteld. Het lijkt nu alsof ik lieg, zegt moeder. Moeder reageert fel op de aanmelder wanneer zij de psychiater een vraag stelt ter verduidelijking over de door Lentis verzochte verlenging van de zorgbeschikking. Moeder verwijt de aanmelder dat zij niet naar haar luistert en dat alles wat zij zegt door de aanmelder niet wordt geloofd.

Moeder heeft een nieuwe psychiatrisch verpleegkundige met wie zij nog geen kennis heeft gemaakt.

Over Julius:

Moeder ziet Julius 1 keer per week 1 uur bij pleegouders thuis. Vader heeft Julius vorige week voor het eerst sinds 8 maanden gezien. De bezoeksregeling van moeder is van 2 keer per week naar 1 keer per week teruggebracht, omdat Julius onrustig was na een bezoek van moeder.

Pleegmoeder: Julius was een voorbeeldig kind toen hij in het pleeggezin kwam, dat zich volledig aanpaste. Julius deed erg zijn best om perfect te zijn. Na twee weken zagen pleegouders de echte Julius. Julius begon te zeggen wat hij niet leuk vond en wat hij niet lustte en kon echt lachen. Hij onderzoekt steeds vaker hoe ver hij kan gaan en of je hem dan nog leuk vindt. Julius is een vrolijk kind, maar ook een kind dat meer dan een gemiddeld kind duidelijkheid nodig heeft. Julius houdt van herhaling. Als hij niet weet wat er gaat gebeuren of dingen anders gaan, dan kan hij in paniek raken. Hij klampt zich dan aan pleegmoeder vast en zet zijn tanden om haar sleutelbeen, net zolang totdat het weer veilig voor hem is. Na een paniekaanval wil Julius dat je bij hem blijft en zijn hand vasthoudt totdat hij in slaap valt.

Julius heeft enorme voelsprietten. Hij is voortdurend hyperalert en altijd op zijn hoede. Hij is zich heel bewust van zijn omgeving en wil dat iedereen van het pleeggezin bij hem blijft.

Pleegmoeder kan niet met Julius boodschappen doen. Hij doet dan zijn ogen dicht, kijkt onder zijn wimpers door en doet alsof hij er niet is. Hij kan zich slap houden en doen alsof hij slaapt, zodat mensen doorlopen.

Verjaardagen vieren met allerlei mensen, is te moeilijk voor Julius.

Henriette herkent het beeld dat pleegmoeder van Julius schetst niet. Julius was in haar gezin een handenbindertje, maar samen boodschappen doen was een feestje. Julius ging mee op familiebezoek en moest in het begin wel wennen. Zijn aap bood hem houvast en na een half uur kon hij met andere kinderen gaan spelen.

De eerste 6 weken bleef Henriette thuis van haar werk om voor de drie kinderen te zorgen, daarna ging Julius naar de kinderopvang waar hij in dezelfde groep als zijn neefje zat. Het ging goed met Julius in het gezin van zijn oom en tante totdat hij aanvoelde dat hij hier niet kon blijven.

Julius kon zichzelf bij ons zijn en zocht de grenzen op. Als hij zijn brood niet wilde eten, dan zetten we het na een uur weer voor hem neer en at hij het op. Hij hield niet van douchen en aankleden was een drama. Pleegmoeder vult aan dat Julius nu graag doucht. Henriette herkent de behoefte van Julius aan structuur, die voor alle kinderen geldt. Julius deed het goed op het vaste ritme bij oom en tante thuis. Oma zag Julius wekelijks.

Moeder vertelt dat Julius schade heeft ondervonden, maar dat dit kan worden herstelt. Julius weet nu niet waar hij aan toe is. Daar ben ik verantwoordelijk voor.

Julius verlangt naar zijn familie die hij niet meer zo vaak ziet. Hij werd zo uit huis geplaatst en verloor daarmee ook het contact met zijn familie, de neefjes met wie hij speelde. Hij was gewend bij zijn om en tante en moest weer aan een nieuw gezin wennen.

De familie mz. is het niet met de aanmelder eens dat Julius voor de plaatsing zijn familie niet heel vaak zag. Volgens de familie was er een half haar lang frequent contact en werd Julius in 1 klap uit zijn vertrouwde omgeving gehaald. De familie weet niet waar hij is en de grootouders mogen geen cadeautjes geven.

Selwyn: Moeder is zich bewust van de vele fouten die zij in haar leven heeft gemaakt. Zij heeft zichzelf verbeterd en is nu heel goed in staat om voor Julius zorgen. De hulpverlening om moeder heen heeft meer fouten dan moeder gemaakt. Selwyn was erbij toen moeder werd opgenomen. Zij was warrig en wilde gekke dingen doen. Ik heb 113 gebeld en vertrouwde er op dat het beter zou worden. Ik heb eerder, toen het slecht met moeder ging, met de GGZ gebeld en mijn zorgen gedeeld. Ik kreeg geen reactie van de GGZ op mijn mail.

Selwyn en Henriette hebben hulp gevraagd toen Julius bij hen woonde. De hulpverlening werkte langs elkaar heen waardoor zij het gevoel hadden er alleen voor te staan. Afspraken werden niet nagekomen of veranderd, zoals het bezoek van het oudste neefje aan Julius. Selwyn heeft hierdoor zijn belofte aan zijn

zoon moeten verbreken.

Pleegzorg erkent dat contact met familie belangrijk is voor kinderen. Wat prioriteit heeft, is wat Julius nu nodig heeft. Omdat Julius van slag is als er mensen komen, ligt de focus eerst bij moeder. Henriette herkent het beeld dat pleegzorg schetst niet. Als moeder op bezoek kwam, speelde Julius en was er rust. Hanneke legt uit dat Julius een beschadigd jongetje is. Hij moet leren dat de belangrijke mensen om hem heen staan niet zomaar verdwijnen. Hij heeft meerder keren ervaren dat het zomaar anders kan zijn. Dat willen we niet meer. Wij hebben jullie daarbij nodig. Selwyn begrijpt dat Julius hem misschien niet wil zien, omdat hij Julius heeft weggeven, maar hij begrijpt niet waarom Julius zijn opa en oma niet mag zien.

Hanneke: In de observaties van de contacten van moeder met Julius bij het pleeggezin valt op dat Julius in het eerste bezoek het contact met moeder aangaan waarbij hij steeds de bevestiging van pleegmoeder zoekt. Julius was hyper alert. Vanwege de overplaatsingen hebben moeder en Hanneke woorden aan Julius gegeven. Door de vragen en de zorgen die er tijdens de samenwerkingsopname over vaders psychische gesteldheid waren, is het eerste bezoek van vader aan Julius met een week uitgesteld. is Tijdens dit bezoek ging Julius extreem in de overlevingsstand. Zijn ademhaling was snel en hij klampte zich kermend aan pleegmoeder vast. De zorg was van ouders gezichten af te lezen. Het was mooi dat vader Julius de ruimte gaf en langzamerhand ontstond er spel.

Hanneke legt uit dat de reactie van Julius niets over ouders zegt. Vader was een nieuw persoon voor Julius. Julius, die een foto van vader had gekregen, was door pleegmoeder op de komst van vader voorbereid. Julius wist dat vader zou komen, maar schoot desondanks in zijn overlevingsmodus.

Selwyn spreekt zijn onvrede uit over vader die te laat is vanwege een file. Moeder krijgt de zwarte piet terwijl zij altijd goed voor Julius is geweest. Selwyn hoopt dat

het in Beilen anders zal gaan.

Vader heeft een blauw oog als gevolg van een stoeipartij met zijn tweelingbroer, zegt vader. Oma vult aan dat vader met zijn tweelingbroer heeft gevochten. Vader vertelt desgevraagd dat er in de auto ruzie over spullen is ontstaan en dat zijn broer aan de handrem heeft getrokken. Vader wilde dat zijn broer uit de auto zou stappen. Hij pakte zijn telefoon om te bellen en zijn broer te filmen, waarna zijn broer de telefoon kapot maakte.

Ook hebben vader en zijn broer met elkaar in huis gevochten en heeft vader aan de buurvrouw gevraagd om de politie te bellen. Vader vindt het niet prettig hoe het is gegaan, we waren altijd samen en hij zou ook hier zijn, Jantje huilt en Jantje lacht, zegt moeder.

Er is onduidelijkheid over de relatie van ouders. Ouders zitten dicht naast elkaar en beschuldigen elkaar. Moeder corrigeert meerdere malen de uitspraken van vader. Vader spreekt zijn onvrede uit dat hij geen rechten had en niet voor gesprekken over Julius werd uitgenodigd.

Moeder zegt dat zij zich door vader heeft laten overhalen om samen met hem het traject te doen, omdat zij anders aan mishandeling en ouderverstoting zou doen. Zij voelt zich door vader voor de gek gehouden. Vader zegt dat hij zich wil inzetten voor de Stee, maar hij belde in het weekend, nadat de samenwerkingsopname voortijdig was gestopt, met verschillende instanties om te klagen over moeder. Vader deed vreemd en heeft een filmpje met vreemde teksten over moeder op internet gezet. Moeder wil apart van vader wonen en samen voor Julius zorgen. Opa vult aan dat dat oorlog wordt. Vader is het niet met alles wat moeder zegt eens, maar hij ziet zichzelf wel zitten in bepaalde kenmerken. Vader wil ook niet met moeder samenwonen. Vroeger was ik niet goed en nu is ons kindje uit huis en dat heeft invloed op onze relatie. Er is een cultuurschok. Ik ben niet in NL opgevoed. Ik kom niet leuk over voor moeder. Mijn humeur is slecht. Ik reageer niet goed en ik vind opmerkingen van moeder provocerend. Als vader zou veranderen, dan sluit ik samenwonen in de toekomst niet uit, zegt moeder.

Yvonne vult aan dat er tijdens de eerste samenwerkingsopname geregeld over vader is gesproken. Onze informatie was dat ouders gescheiden van elkaar woonden. In de tweede week vertelde moeder dat er een vriend in haar huis was, wat moeder niet fijn vond. Moeder wilde dat diegene uit haar woning zou

gaan en heeft haar vader ingeschakeld om deze man uit huis te halen, zodat moeder veilig naar haar huis terug kon. Het bleek om vader te gaan met wie moeder al een poosje samenwoonde. Tijdens de evaluatie besloten ouders om samen het traject te gaan volgen. Tijdens de samenwerkingsweken heeft moeder vader uitleg gegeven en hem in de kliniek de weg gewezen. Ondanks haar uitleg kwam vader bij de gezinstrainers met een vraag die moeder al beantwoord had. Volgens moeder wilde vader dat de gezinstrainers het nog een keer zouden uitleggen. Ouders hebben een verschil van verschil over de gevolgen van een opname op het dagelijks leven. De gezinstrainers hebben aan vader uitgelegd dat je in Nederland na een opname en met de juiste hulp en medicatie (zo nodig) kunt werken. Moeder is tijdens de samenwerkingsopname door vader uit de auto gezet, omdat vader niet goed begreep met wie moeder belde. Vader was bang dat moeder met mensen belde die slecht voor hen en voor Julius waren. Vanwege de grote achterdocht bij vader, heeft de psychiater een extra gesprek met vader gehad. Er werd besloten dat de samenwerkingsopname van ouders gestopt zou worden. Vader kreeg het advies om gesprekken met een psycholoog / psychiater aan te gaan. Er werd besloten om het traject van moeder te vervolgen en dat op termijn gekeken zou worden of en zo ja, op welke manier vader aan het traject zou kunnen worden bijgevoegd. Vader is weer op zichzelf gaan wonen.

Vanwege tijdgebrek wordt besloten om intern de verzamelde informatie te bespreken en na de evaluatie van de samenwerkingsopname verder te gaan met de SOS. Het is belangrijk dat alle informatie op tafel komt. De opmerking van de pleegzorgwerker dat er voor Julius zo spoedig mogelijk duidelijkheid moet komen, wordt door alle aanwezigen gedeeld.

Complicerende factoren

Schalen omtrent veiligheid (wie schaaft)

0 = gevaarlijk

10 = veilig genoeg om af te sluiten

Geschaald door wie en wanneer	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Wat moet er gebeuren, zodat het kind/de kinderen veilig kan opgroeien:

1. Volgens het gezin

.

2. Volgens de aanmelder

FACT: Betrekken van het netwerk bij de hulpverlening tijdens- maar ook na het traject in Beilen, zodat moeder het gevoel heeft dat zij er niet alleen voor staat.

Datum:

Handtekening ouder(s):